



Fóia acést'a ese tota a opt'a dí — dar prenumeratiunile se primescu in tóte dílele.

Pretiułu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe anu 7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tóte siodiunile si banii de prenumeratiune sunt de a tramite la Redactiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

O anecdota istorica.

In timpurile trecute ómenii de ori ce clase, erau nobili, pentru cá erau romani. Domnitorii candu voiau sê afe suferintiele si dorintiele tiei si sê le implinésca, candu nu se duceau sê le afe singuri, tramiteau vre unu capitanu de ai lor, si erau fórt siguri cá va sê li raporteze adevérułu. Candu ér unu oșteanu erá onestu si bravu, erá siguru de o recompensa din partea Domnitoriułu.

Éta unu faptu ce ni l'a povestitu unu betranu:

In urm'a caderii lui Radu Mihnea de pe tronulu Romaniei, veni Domnu Mateiu Basarabu. Elu ca sê afe mai de aprópe suferintiele si dorintiele tiei, causate de fanariotii adusi de fostulu Domnu, tramise pe unu capitanu din cei mai credintiosi ai sei si-i ordiná sê mérga din orasiu in orasiu si din satu in satu si sê stringa tóte plangerfle tiei.

Capitanulu plecá din Bucuresci, si dupa ce visitá mai multe orasie munteane, se întórse la cele campiane. Intr'unulu din aceste orasie, gasi inaintea unei case publice unu betranu soldatu pazindu de sentinela. Curiositatea de a sci cum unu soldatu atátu de betranu mai servesce inca in armia, facú pe capitanu sê se apropie de elu si sê-lu întrebe de ósti ani este, de candu servesce in óste si care este motivulu de n'a inaintatu, ci se afla totu in gradu de josu intr'o astufelu de vârsta inaintata? dupa ce-i facú aceste întrebári, betranulu respunse astufelu:

Sum de 70 de ani, domnule capitanu, sierbescu de 52 ani in ostire si am fostu in tóte resbóiele ce a avutu Mihaiu Eroulu cu Turcii la Calugareni, la Nicopole si chiar in Turd'a unde l'a mancatu friptu strainii. Mihaiu m'a facutu chiar pe campulu luptei caprariu. In urm'a lui Mihaiu a venitu Domnu Sierbanu Voda si acestu-a a fostu Domnu bunu si bravu. Candu a venitu inse Radu Mihnea Domnu, cu totu roiulu de fanarioti dupa elu, am fostu alungatu cu

toti oșteanii romani ce mai remasesera in armata si am trecut in alte tieri straine unde am luat parte la mai multe batalie, cu multe neamuri: cá-ci fanariotii nu ne mai lasá a luptá contra turcilor, cá-ci díceau ei, stapanii nostrii.

Candu s'a suitu la domnia Domnu romanu M. Sa Mateiu Basarabu m'am întorsu in tíera si am intratu ér in ostire, unde cum vedi me afu si acum.

Capitanulu miscatu pana la sufletu de acésta virtute si mandria romanésca, scóse o punga si i-o dede.

— Primesce de ocamdata asta punga, díse elu, si voiu ingrigi, nobile betranu, sê vorbescu M. Sale despre Dta.

— Dle capitanu, díse betranulu óre cum miscatu, pretiuescu darulu Dtaie pentru cá vine de la o anima romanésca si barbata; dar ori cátu de seraou sum, n'am ce face cu banii, pentru cá n'am nici familia nici rude. Poti sê dai acesti bani la alti ómeni, cari n'au ce sê manance. Totu ce poti face pentru mine este sê me duci la Bucuresci, sê vedu pe M. Sa, cá am audítu cá e omu de omenia si romanu adevératu. Acést'a este tóta dorinti'a mea si apoi sê moriu.

Capitanulu lu-luá la Bucuresci, si candu se infatisiá la Domnu ca sê-i raporteze totu ce aflase prin tíera, cerú voia sê-i aduca si pe betranulu soldatu, spunendu-i tóte dorintiele sale. Domnulu primi cu multiamiro, si capitanulu a dóu'a dí se infatisiá cu elu la palatu. Capitanulu intrá irainte la Domnu, ér betranulu mai remase pucinu afara. La usi'a Domnésca se aflá unu Fanariotu de paza.

— Betranule, díse pazitorulu usiei domnesci, Mari'a Sa are obicei sê dea bacsisiu ómeniloru cari vinu la dinsulu, mi-promiti cá-mi dai si mie diumetate, ca sê te lasu in launtru?

— Ti-dau si totu, díse betranulu suridiendu, dupa unu momentu de cugetare.

Peste câte-va minute elu intrá la Domnitoriu,

i sarutà man'a; dupa ce-lu consultà a supra mai multoru dorintie ale poporului, candu erà gat'a sê plece, lu-intrebà, ce doresco sê-i dea bacsisiu.

— Dorint'ia mea cea mai mare a fostu, M. Ta, sê te vedu, te-am vediutu, acum potu sê dîcu cu Simionu Stîlpnicu: Demite-me Dòmne, cã am vediutu pe acelu-a care va mantui patri'a romana de fanarioti! Dar dèca M. Vòstre voiti sê-mi dati si altu ce-va, dati-mi ve rogu dòue palme, acestu-a e singurulu daru ce ceru.

Mateiu Basarabu voi sê cèra esplicàri a supra acestui ciudatu daru; dar betranulu osteanu starui, si Domnulu intielegandu cã acèst'a e o gluma, lutinse usiurelu cu amendòue manile peste fatia, cum glumesce unu parinte cu unu copilu pe care lumbesce.

Candu betranulu esì afara, capitanulu i cerù diumetate din ce a luat. Betranulu i dede indata o palma si-i dîse: „am luat dòue palme, éta si tîe un'a.“ Indata se facù sgomotu in totu palatulu de acèsta fapta si ajunse chiar pana la urechile Domnului.

Mateiu chiamà pe betranu si-lu intrebà ce l'a facutu sê traga palma capitanului seu.

M. Ta! dîse betranulu, candu am intratu aici, capitanulu mi-a dîsu sê impartu cu dinsulu ce-mi veti dá. M. Vòstra ati avutu bunetate a mi dá dòue palme, si eu m'am tienutu de vorba si i-am datu un'a. Daca la usi'a domnesca sê id pe diumetate, M. Ta, pe la usiele judecatoriloru si celoralalte deregatorie de prin judetie, sum siguru, cã se despoie lumea.

Mateiu, ca unu domnu bunu si dreptu, ordinà numai decãtu degradarea si alungarea capitanului, si numirea betranului in locul seu. Elu pedepsi prevaricarea si misieli'a; resplati virtutea, cum trebuie sê faca toti acei ce sunt chiamati a guvernà o natiune.

Corespondintia particularia a „Gurei Satului.“

Dev'a, 20 dec. 1869.

Cinatite Gur'a Satului!

Mi-ieu batorságulu, a me bagá si eu in ujságulu domniei tale,*) rogandu-ve sê faceti o tîra de hely acestoru igazolásiuri, ca sê aretu cinstitului publicu ártatlanságulu mou.

Cu lacrima de sange am cetitu in iubitul nostru ujság „Gur'a Satului“, cã nesce hoti si blastemati au scrisu mintiuni despre mine. Inse ei sunt elenséguriile (O vai! Gur'a S.) mele si au voitu a-mi stricá renumele la romani. Éta cum stá lucrulu.

Casin'a romana de aice, infintiata din zsebulu meu, inca nu e eloszlatva, pe langa tóte cã roszakaró-ii mei nu vreu sê ajute casin'a, ci numai eu o sustienu. Eu ca romanu mare, am mutat'o la mine a casa, ca sê nu fu kényszeritve a merge de a casa, dèca asiu avé kedve sê cetescu ceva. Eu am facut'o, eu trebuie sê o folosescu, si o voiu tiené la cas'a mea, pentru ca toti cei alkotmányosi sê vina mai cu dragu la mine si toti cei ce voru ascultá de porunc'a mea, voru poté fi membri.

Dòmne, dòmne! cãti si mai cãti au linsu bli-dele mele, au bentu si voru mai bé din szilvoriulu

*) Poftimu, poftimu!

Gur'a Sat.

meu. Ce dracu le mai trebuie la prostii din acestu comitatu! Si apoi mégis sê nu asculte de mine? Ast'a ar fi unu mare háladatlanság!

Apoi cas'a mea e ca o bisericã, póte veni ori cine, ca sê cante psalmi in onóra magyar ministe-riului, erkölcsös uton és módon. Ce mai voiti?

Vedi dara cinstite „Gur'a Satului“, cã nu este romanu mai derék ca mine nici in Copenhag'a.

Cu aceste remanu alu Cinstiei tale
umilitu serbu

Gyóklányi Csuri
v-icze-ispány.

Ce e nou in tiera si lume.

Catara. Rescolatii de aice au adresatu o rogare umilita generalului Auersperg ca sê binevoiesca a mai tramite câte-va legiòne de ostasi contr'a loru, de óra-ce nu mai au — pe cine sê bata.

Generalulu Auersperg, in urma cererei loru, au scrisu lui András, ca sê trimita elu vr'o diece mii din milionulu honvediloru.

Rom'a. Conciliulu lucréza necontentitu. Episcopii liberali — intre cari e a se numerá si santi'a sa vladiculu de la Oradea-mare, a asternutu o petitiune conciliului, cerendu, ca canonicii din tóta lumea sê nu mai póta tiené la cas'a loru gazdòie, ci numai — nopóte. Inse majoritatea a decisu, ca sê póta tiené din ambele specie.

Bucuresci. Prunculu-Banatului nu mai scie ce sê faca de lucrulu multu. Se vorbesce, cã va merge de aici in Itali'a, spre a cascade lucratori pentru drumulu de feru. Dilele trecute a primitu o epistola de la András in carea i-se scie, sê aiba de grige, nu cumva sê fia amagitu din partea Romaniloru de aice. Domni'a-lui — dupa cum ne spune — a respunsu, cã nu a uitatu inca maiestri'a de a portá doi bani in trei pungi.

Naseudu. Alegatorii lui Giga, — in urm'a propunerii lui din siedinti'a ultima a dietei, — i-au trimisu trei fonti de carnati prospeti si unu pitioru de porcu, — dar ca sê nu se betegesca cumva, au mai alaturatu inca siepte glagi de — horinca.

Aradu. Pe aice se intempla lucruri fórte minunate. — In biseric'a romana se canta grecesce, cum de esemplu: „Ispolaeti Despota“ si altele. Dèca care-va blastematu cutéza a cantá romanesece, santi'a sa vladiculu indata i dîce: „nu-mi pasa de misi uní toti la dracu, dar asié ceva nu misi io suferi.“

Unii teologi inca se póta bine. In tóta septeman'a se batu câte cu unu birtariu.

Studentii au compusu unu coru bisericescu, dar Santiei sale nu-i vine la socotéla: „Catholicismulu cantariloru.“ Apoi si protopopulu Fistis se póta barbatesce. Dilele trecute a palmuitu pe strada unu teologu pentru cã nu i-a facutu matania.

Inca una. Speranti'a s'a prefacutu in „Desperare;“ câte va díle numai si trebuie sê o inmormontâmu. — Lauda protegetoriloru! Bravo Domniloru de la Aradu!

Blasiu. Consistoriulu metropolitanu e ocupatu cu impartirea unui stipendiu. Grigea o fórte mare, cã intre concurenti nu este nici unu nobilu, nici unu fiu alu cutarui oficialu dominalu, si nici unu unguru. Pe semne se va face concursu nou.

Scini. Memorandulu si-are fructele sale. S'a inceputu edificarea gimnasiului romanescu.

Pest'a. Gig'a a auditu câ diuariulu „Concordi'a“, care ese sub numole lui, inca mai existe, pentru aceea dara s'a resolutu a edá acea foia si pre venitoriu. O recomandâmu cetitoriloru nostri. Este o foia de totu interesanta, precum amu mai spusu-o.

Gratulationile Gurei Satului.

— la sér'a de San-Vasiu. —

Iubitiloru mei cetitori!

Mi-am totu batutu capulu pentru a ve poté gratulá in poesia, inse m'a parasitu mus'a; — de siguru e dusa si dins'a la conciliu. Fiti dara buni si me iertati, ca sê ve gratulezu in prosa, — sciti bine câ adi tôte sunt — prosaice.

Feteloru de maritatu le poftescu petitori séu mai bine barbati avuti, câ-ci sciu bine, ca ele nu-si pré batu capulu cu aceea, câ cutare séu cutare e be-tranu séu tineru, iubescé séu ba.

Dorescu ca nevestele be-trane sê se insanetoseze prin ajutoriulu mediciloru tineri, ér cele tinere se póta merge la tôte scaldele.

Veduveloru tinere le dorescu barbati tineri, ér barbatiloru de insoratu fete bogate.

Dorescu sê piéra ómenii neactivi si betivi, ér gustulu de cetitu sê prinda radecina si intre romani.

Criticiloru le dorescu sê nu li se gate puiulu friptu si ulciorulu cu vinu, sê aibe ce róde.

Diurnalistiloru le poftescu multi prenumeranti, ér publiculu multe diuare bunc.

Teatrulu din Bucuresci i dorescu multe piese originale, — ér nóue unu Teatru natiunalu.

In fine la toti ve poftescu voia buna si sanetate — bani multi, ca sê ve prenumeranti la „Familiá“ si „Gur'a Satului.“

Gur'a Satului.

San-Vasiulu.

„Anulu nou“ la noi nu este,
Numai vechiulu San-Vasiu
Ér sosi fara de veste
Candu craciunu-lu parasii.

Norocire, mòi mosnege!
Ce ne spuni de venitoriu?
Are multe capenege —
Pentr'ai nostri „aperatori?“ *)

Are multi baroni cu minte
Ca nobilulu de Aporu?
Si „umane arguminte“ **)
Contr'a „prostulu“ poporu?

„Are tôte, câte cere
Scumpulu nostru Dualismu:
Legi cu córne, furce-feré
Pentr'alu nostru Romanismu.

*) Honvédi!

**) Á la Aporu!!

„Dare multa, indoita
Pentru tiéra si poporu,
Si o limba legiuita —
Limb'a marelui Aporu!“

Multiamimu de fericire,
Bunulu nostru San-Vasiu!
Dar cu d'asta prorocire
Pre la noi sê nu mai vii!

Botinescu.

TANDA si MANDA.



T. N'ai de cugetu, sê te prenumeri la „Concordia“?

M. Pentru ce?

T. Pentru câ e cea mai buna foia in totu imperiulu lui Pist'a.

M. Nu te intielegu.

T. Vai prostu mai esti. Au nu scfi, câ celu ce are „Concordi'a“, are tôte diuariete romanesci de pe fati'a pamentului.

M. Esplica-te. Nu te intielegu nici acuma.

T. O vai de capulu teu. D'apoi, sê scfi câ in „Concordia“ nimica nu este originalu, ci tôte sunt furate din celelalte diuarie. Asié dara „Concordi'a“ e unu locu, unde se concentréza tôte diurnale. Pri-cepi?

M. Acuma te pricepu.

T. Frațe Manda, óre ce s'au facutu Trénca si Flénca, — dóra au moritu?

M. Ba. De a buna séma si ele s'au dusu la — conciliu.

Trema mare.

Séu nu e tremá destulu de mare pentru Gur'a Satului, candu n'are cu ce se ampla acestu locsiuru, cu tôte câ numai câte-va síre i-ar mai trebui spre acestu scopu?

Dar stái! Amu prins'o:

„Invitare de prenumeratiune la Gur'a Satului, care va aparé si in anulu venitoriu totu cu limb'a lui cea romanésca, pentru

Unu anu 6 fl. v. a.

1/2 „ 3 fl. v. a.

Grabiti si ve prenumerati!“

Gur'a Satului.

O viziune viua a domnului Ciobanescu, secretariu de cancelaria.



Asiu voi să știu totuși ce conduita ar avea femeia mea fatia cu mine, dacă ar naște 100,000 fl. de la matusă a sa cea avuta.



Ea m'ar face să simțesc în gradul cel mai mare, că averea se trage de la ea.



Că ea poate să facă cu averea sa ce va voi, și că nu se va mai lăsa a fi condusa de mine. Că eu încă pot dispune de miserabil'a mea lăfa, precum mi va plăce mie.



Apoi, știu că asiu are vizite destule: toate matusiele din orașu s'aru aduna la mine în fa-care dî, și n'asiu pot să cârnescu nici unu cuventu.



Neamurile cele frumoșe încă mi-aru face vizite neîntrerupte, și eu asiu are plăcerea de a locui în garderoba.



De siguru, nu aru lipsi nici amicii de casa, cari aru face curtea pre bunei dămne.



Eu ar trebui să fiu mulțumitu cu toate, că-ai altminte asiu fi silitu să audu vorbu ca aceste: Ce ti-pasa tie? Nu traiesci tu din banii mei, cersituriule?



Ei, drace! Să tunc și să fulgere, dar nu vou ruferi a asemenea trutare. Toate le arunca pe feseștra cu 100,000 fl. cu totu!



F'c'm'e i'a: Barbute, pentru Dăieu ce faci, tu nimicesci cu totul încă și puțin'a economie ce o avenu.

Barbatulu: Ce! nu trebuie să-și ăsa omul din fire, candu are nenorocirea de a avea una asemenea femeia? — Asiă! (venindu-și în ori), toate sunt bine era-si; ai norocu, că nu ai nașcutu 100,000 fl., că-ai ti-asu fi aretatu, că eu încă am unu cuventu în cas'a ast'a.



Proprietariu, redactoru respundiatoriu și editoru: Iosifu Vulcanu.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi în Post'a. Piaț'a Pesciloru Nr. 9.